

Březen

VÝZNAM ČTYŘICETIDENNÍHO POSTU

Půst je mnohými moderními lidmi považován za překonanou záležitost. Mnozí lidé mají ještě pochopení pro dietu, kterou se dosahuje štíhlé tělesné linie, aby člověk nevypadal nemožně v pokročilé době kultu mladých a útlých těl. Má však nějaký smysl se postit, když člověk zrovna nepotřebuje shazovat zbytečná kila své tělesné váhy?

Svatopostní dobou se s Církví každoročně připravujeme na slavení nejvrcholnějších svátků celého liturgického roku. Jaké důvody nás k tomu vedou? Nebo o tom nepřemýšlíme a podřizujeme se jen zaběhnutým tradičním zvykům? Nebo je pro nás tato záležitost dokonce nutným zlem, kterého máme sto chutí se zbavit a nějak ho obejít? Pokusme se raději hledat hlubší motivaci k uskutečnění toho, co se může nakonec ukázat jako velmi dobré a prospěšné.

Postem v širším slova smyslu rozumíme krocení tělesných žádostí tím, že se vzdáváme smyslových požitků, a to z mravních pohnutek; v užším významu znamená půst odporování přirozené náklonnosti k pokrmu a nápoji kvůli mravní dokonalosti. (Wetzer und Welte, Kirchenl. 4, 1241 a n.) V tomto smyslu znamená půst zdrženlivost, která řídí chuť a požívání jídla a opojného nápoje podle Božího zákona. Mírou zdrženlivosti je potřeba, tj. množství, které potřebujeme k zachování života a plnění povinností.

Půst přirozeně pomáhá k ovládnutí tělesných žádostí, k dostiučinění za hříchy a k povznesení mysli k Bohu. To vyjadřuje také preface 4. pro mše všedních dnů v době postní: „...když se postíme, obnovuješ v nás kázeň a obracíš nás k sobě a dáváš nám sílu, abychom nad zlem vítězili...“

Církev vlastně půst nevynalezla, ale určila způsob a dobu postu přirozeným a Božím zákonem již ustanoveného. Povinnost postu ukládá Desatero v 9. a 10. příkázání: Nepožádáš manželky bližního svého. Nepožádáš statků bližního svého. (katechetická formule), „Nebudeš dychtit po ženě svého bližního. Nebudeš toužit po domě svého bližního ani po jeho poli ani po jeho

otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“ (Dt 5,6-21)

Půst je však přikázán nejen zákonem přirozeným, ale i církevním. /KKC 1438: Doby a dny pokání během liturgického roku (postní doba, každý pátek na památku smrti Páně) jsou závažné chvíle kající praxe církve. Tato období jsou zvláště vhodná pro duchovní cvičení, kající obřady, pouti na znamení pokání, dobrovolná odříkání, jako je půst a almužna, dělení se s bratry (charitativní a misijní díla); 2043: Páté církevní příkázání (zachovávat stanovené posty) zajišťuje prostor pro askezi a pokání, které nás připravují na liturgické svátky; přispívají k tomu, abychom dovedli získat nadvládu nad svými pudy a svobodu srdce./

Důležitost postu pro mravní i náboženský život uznávala všechna náboženství. I pohané zachovávali posty. Tak např. měl-li někdo být zasvěcen do

tajemství Mithrových, musel se podrobit různým kajícím úkonům a mezi ně patřily tuhé posty. Během řeckých thesmoforií, slavnostech k uctění Demetry, zakladatelky manželského svazku, měly ženy předepsán několikadenní půst před slavností. O Zoroastrovi se vypráví, že se připravoval 40 dní postem a rozjímáním na přijetí Ormuzova zákona. Římané nařizovali posty a kající průvody za odvrácení všech pohrom.

Ve Starém Zákoně Bůh sice nařídil jenom jeden přísný, veřejný půst každoročně v den smíření (Lev 16,29 a n., 23,27), ale pro Izraelity byl půst vždy mocným kajícím prostředkem, aby se před Bohem pokořili, odvrátili od sebe jeho hněv a získali jeho milost.

Církev se každý rok připojuje k tajemství Ježíše, který pro nás zvítězil na poušti nad pokušelem, čtyřicetidenní postní dobou. /KKC 540/

Účelem tohoto postu je připravit věřící k důstojné oslavě velikonoce vnitřní očištěnou a posvěcováním. V tomto smyslu mluví o významu čtyřicetidenního postu sv. Řehoř v homilii na první neděli postní v lateránské basilice, kde zdůrazňuje vnitřního ducha postu, v jakém je třeba vykonávat vnější postní úkony, aby neztratily hodnotu. /KKC 1755: Mravně dobrý skutek zároveň předpokládá, aby byl dobrý předmět, cíl i okolnosti. Špatný cíl pokazí jednání, i když jeho předmět je sám o sobě dobrý (jako modlitba a půst, „aby je lidé viděli“: Mt 6,5)/

Připomíná nejprve Mojžíše a Eliáše, jak se připravovali, a potom říká: „Je jistě spravedlivé, abychom tělu, které nás svedlo k překročení Božího zákona, uložili pokání spočívající v umrtvování... Každý se v této posvátné době zaměř na svého duchovního nepřítele, kterého uchovááš ve svém nitru, proti nezřízeným žádostem. Snaž se ovládnout náruživost a nižší sklony, aby se přinášela oběť, k níž vybízí sv. Pavel slovy: „Přinášejte svá těla v oběť živou, svatou a Bohu milou.“ Dále žádá sv. Řehoř, aby Římané dávali v postu almužny a praktikovali ctnosti: „Bůh rád přijímá dar z rukou toho, jenž s postem spojuje dobročinnost a koná skutky bratrské lásky... Zanech hněvu a zášti, kroť svou zlobu. Zbytečně trestáš tělo, nebojuješ-li proti chybám a pokleskům ducha.“ (In evang. Hom. 16,n.6)

Souvislost modlitby a půstu jsme mohli sledovat v březnovém Farním listu roku 2001. Tam se půst připomínal jako modlitba těla, hlad po Bohu, vědomí nenaplněnosti člověka bez Boha a výraz touhy po NĚm.

Po celou dobu postní nás Církev svatá vybízí, abychom si připomínali, jak bylo uskutečněno dílo vykoupení, a co máme konat, abychom si přisvojili jeho plody. Proto nás povzbuzuje, abychom se snažili ze všech sil o duchovní obrodu. Z těchto důvodů Církev brzy určila jako dobu blízké přípravy na křest a liturgii postní doby se nedá ani porozumět bez zřetele k dějinám katechumenátu. Jedna dospělá bude také letos o velikonočních pokřtěna v naší farnosti.

Dále pojala Církev dobu postní také jako dobu pokání. Dřívější kající kázeň proto zanechala zřetelné stopy v liturgii této doby.

Aby se účinněji dosáhlo vnitřní obnovy, uložila Církev svatá během postní doby častější účast na bohoslužbách a horlivější přijímání svátosti smíření a eucharistie.

Cesta dokonalosti prochází křížem. Bez odříkání a bez duchovního boje není svátosti. Duchovní pokrok vyžaduje askezi a umrtvování, které postupně vedou k životu v pokoji a v radosti blahoslavenství:

„Kdo stoupá, nikdy nepřestává znovu a znovu začínat; nikdy s těmi začátky neskončí. Ten, kdo stoupá, nikdy nepřestává toužit po tom, co už zná.“ (Sv. Řehoř z Nyssy) /KKC 2015/

P.L.

Použitá literatura: Misál, Kostelní Vydří 2000.
KKC – Katechismus katolické církve, Zvon, Praha 1995.
Košířský farní list 3/2001
Kupka J.: O církevním roce, Nakl. V.Kotrba, Praha 1907.

Liturgický kalendář

Březen 2006

1. středa	POPELEČNÍ STŘEDA – den přísného postu
5. neděle	1. NEDĚLE POSTNÍ
12. neděle	2.NEDĚLE POSTNÍ
19. neděle	3.NEDĚLE POSTNÍ
20. pondělí	Slavnost SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE
25. sobota	Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ
26. neděle	4.NEDĚLE POSTNÍ – LAETARE

Oznámení

- **Další biblická katecheze o knize Zachariáš** bude v **sobotu 4. března ve farním sále sv. Jana Nep.** hned po večerních bohoslužbách v 18,15 hod.
- **Bratr Ondřej Bonaventura Čapek s ochotou přijal naše pozvání na přednášku a promítání obrázků z poutě do Santiaga de Compostela**, o které je možno číst ve farních listech na měsíc únor a březen tohoto roku. Přednáška je plánována na **sobotu 11. března 2006 po bohoslužbách** ve farním sále sv. Jana Nep. od 18,15 hod.
- **Postní farní duchovní obnova se uskuteční v sobotu 18. března od 15,30 hod.** s obvyklým programem: dvě promluvy, svátost smíření, křížová cesta a mše sv.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel Košířských kostelů, konané dne 09.02.2006 u Nejsv. Trojice v Košířích

Přítomní: P.Lohelius, Ing. Funda, stav. Havel, MUDr. Horáková a Stanislav Dobeš

Program :
1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Technické záležitosti
3. Různé

Ad 1 K informaci o průběhu jednání s panem Habětínem ve věci generální opravy varhan v kostele Nejsvětější Trojice - pan Habětín přislíbil navštívit naši farnost v lednu – únoru tr a předložit k projednání a podpisu Smlouvu k provedení zmíněné GO. Zatím se ještě nedostavil.

Rovněž se ještě nepodařilo zabezpečit restauraci velkého kříže k jeho zpětnému umístění do niky u vstupu do kostela sv Jana. Věc je průběžně sledována.

Předseda vstoupil do kontaktu s firmou pana Kuhna, která v letošním roce provede některé stavebně-údržbové práce ve všech třech našich kostelech. Rozsah prací bude s panem Kuhnem podrobně projednán, aby mohl vypracovat předběžný harmonogram provedení prací a rozpočet.

Ad 2 V dalším průběhu schůzky sdělil P. Lohelius, že OÚ za přičinění našeho Ing Bobysuda přispěje značnou částkou na opravu varhan (viz bod 1. tohoto zápisu), zbytek bude uhrazen ze sbírek věřících a snad též z příspěvku konsistoře.

P. Lohel též upozornil na nové zatékání střechou v prostoru nad kůrem u sv Jana. Bude řešeno při návštěvě technika pana Vacha, slíbené na příští týden.

Byla též konkretizována nutnost provedení vyspárování opěrné zdi u sv Jana směrem do Nepomucké ulice, kde na několika místech vypadly kameny. Ty je nutno vrátit na původní místo, aby se předešlo destrukci celé opěrné zdi.

V kapli Nanebevzetí P. Marie na Klamovce je třeba nalézt řešení k odstranění pronikání vlhkosti, zejména v prostoru sakristie.

U Nejsv. Trojice jde o zatékání prorezivělým okapem zvláště v prostoru, kde na vnější stěnu kostela navazuje vstupní brána do prostoru u domečku.

Ad 3 Předběžně byl projednán návrh na realizaci vytápění chrámu Páně sv. Jana a výhledově též jeho úpravu u Nejsv. Trojice. Členové výboru se pokusí získat do příští schůze informaci, jak je toto řešeno v jiných kostelích.

Je přednesen návrh na farní poutní zájezd s cílem v Loukách na 27.05. tr., kde by nás na přímělu P. Lohelia přivítali a provedli důstojní páni Marián a Jeroným.

Dohodnuto, že příští schůzka výboru bude 10.03. tr. v obvyklou dobu a místě.

V průběhu jednání zaznamenal

Stanislav Dobeš

Tříkrálové koledování

Tak jako před rokem, zúčastnila se mládež i letos celonárodní tříkrálové sbírky, jejímž účelem je pomoci chudým či postiženým finančním darem. Tento rok byl speciální záměr na vybudování kombinovaného projektu: Azylového domu pro matky s dětmi v tísni a Týdenního stacionáře pro seniory (Praha 5, Hlubočepy). O část prostředků mohli na svůj sociální projekt požádat farnosti, které sbírku prováděly.

Zahajovalo se 2.1. mší svatou a požehnáním v Arcibiskupském paláci. Poté už mohli první koledníci vyjít do ulic a koledovat. Celá sbírka trvala do 8.1. 2006.

Při náboru koledníků se ukázalo, že nás bude zase o něco méně. Zpočátku to vypadalo, že budeme sotva jedna trojice. Využil jsem proto známosti se skauty a získal dva dobrovolníky -Kopa a Kondora. Díky Otci Lohelovi nám přišel na pomoc ještě koledník Štěpán N. S jejich pomocí jsme začali vybírat na Slavnost Zjevení Páně v pátek 6.1. Kolem šesté hodiny večerní jsme v okolí Anděla (Carefouru a metra) zaznamenali další dvě skupinky jiných koledníků. Z rozhovoru kolemjdoucích lidí jsem jednou, když nás spatřili, zaslechl: „Ti jsou opravdu na každém rohu“. Bylo i dost lidí, co říkali, že už koledníky obdarovali v předešlých dnech. Někteří dali znovu.

V sobotu jsme vybírali opět u Anděla tentokrát s Víťou Bobysudem. a Tomášem Kučerou.

Aby se naplnilo všech šest kasiček, které jsem si vyzvedl z Charity, pokračovala ještě jedna trojice s vybíráním v neděli. S Vítkem B. to byli ještě Anička F., Ondra V.

Oproti loňskému roku, kdy jsme vybrali přes 18tis, jsme vybrali tentokrát méně, ale i tak jsem byl rád, že to bylo nakonec alespoň **8 960,50 Kč**.

Jak jsem koukal, vybírání bylo slabší skoro u všech farností než před rokem. Přesto se v Praze vybrala celkově větší suma: 1 587 tisíc (oproti loňským 1 438 tisícům). Bylo to díky pomoci ze zahraničí. Z Polska k nám přijel autobus plný ochotných koledníků. Měli tu bydlení po celou dobu vybírání, shlédli památky a přitom vybrali 396 tisíc korun. Z ohlasů vím, že se jim ten týden velice líbil. Někteří z Vás se určitě setkali s Třemi králi, co moc nemluvili nebo jim nebylo rozumět. Tak to byli právě oni.

Děkuji tedy všem, kdo se účastnili: Vítek Bobysud, Jarda Dráb, Ondra Vaněček I premiantům, kteří nás zachraňovali Štěpán Novák, Anička Fundová.

Veliké díky patří příznivcům, kteří naše řady doplnili: skautům Kopovi a Kondorovi . A nakonec všem lidem dobré vůle, kteří sbírku podpořili.

Václav D.

VYHODNOCENÍ SBÍREK A DARŮ V ROCE 2005

Odvod desátků do svépomocného fondu pražské arcidiecéze:.....	15.970,- Kč
Sbírky na provoz:.....	166.473,- Kč
Dary na provoz:.....	113.550,- Kč
Účelové sbírky a dary:.....	47.459,- Kč

Jednotlivé účelové sbírky:

Sbírka na Asii:.....	2.550,- Kč
Sbírka na nemocnici:.....	4.509,50,- Kč

Svatopetrský haléř:.....	6.925,- Kč
Sbírka na Svatou zemi:.....	1.300,- Kč
Sbírka na Charitu:.....	3.400,- Kč
Sbírka na arcidiecézi:.....	3.600,- Kč
Sbírka na bohoslovce:.....	3.500,- Kč
Sbírka na církevní školství:.....	3.350,- Kč
Sbírka na misie:.....	12.300,- Kč
Sbírka na Českou biblickou společnost:.....	1.895,- Kč
Sbírka na seminář:.....	3.450,- Kč

DALŠÍ POHLEDY NA VÍRU

Věřím v Boha Otce

SYMBOLY VÍRY

33. Co to jsou symboly víry?

Jsou to krátké a členité formulace, nazývané také „vyznání víry“, nebo „Credo“ jimiž církev už od počátku souhrnně vyjadřovala a směrodatnou a běžnou řečí předávala svou víru všem věřícím.

34. Který je nejstarší symbol víry?

Jsou to křestní symboly: protože se křest uděluje „ve jménu Otce i syna i ducha svatého“ (Mt 28,19), tam vyznávané pravdy víry ve tři Osoby Nejsvětější Trojice jsou rozčleněné podle vztahu ke třem Osobám Nejsvětější Trojice.

35. Které jsou nejdůležitější symboly víry?

Symbol apoštolů (apoštolské vyznání víry), který je starobylým křestním symbolem římské církve a Nicejsko-cařihradský symbol, který je plodem prvních dvou ekumenických koncilů, v Niceji (325) a v Cařihradu (381) a je dosud společný velkým církvím Východu i Západu.

DUCHOVNÍ PRAXE

55. Jak se máme připravit na svaté přijímání?

Připravujeme se zbožnými úvahami a povzbuzeními, např.

1. *Kdo přichází?* Ježíš, Bůh, Král nebe i země, můj Spasitel a soudce. (Víra, klanění)
2. *Ke komu přichází?* K ubohému, hříšnému člověku, který ho často těžce urazil. (Pokora a lítost.)
3. *Proč přichází?* Z milosrdné lásky, aby se co nejužěji se mnou spojil a obohatil mne nebeskými dary. (Naděje, láska, vděčnost a touha.)

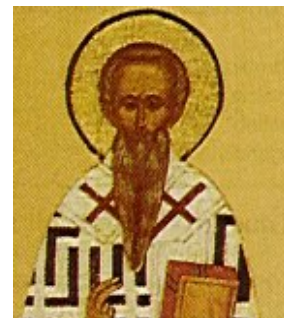
Čím lepší je příprava, tím bohatší jsou účinky svatého přijímání. Pro přístup ke svatému přijímání jsou tytéž pokyny jako pro rozjímavou modlitbu. Je dobře použít modlitební knihy, když se neumíme nebo nemůžeme modlit vlastními slovy a myšlenkami. To platí hlavně pro začátečníky a pro chvíle duchovní vyprahlosti a únavy.

Naši světci

Sv. Cyril, biskup a Učitel církve
památka 18. března

Setkáváme se opět se světcem z doby Říše římské. V její východní části, kde žil, bylo středisko teologických diskusí a sporů o základní křesťanské pravdy. V době sv. Cyrila Jeruzalémského to byl spor pravé víry s ariánstvím, které popíralo božství Kristovo (tato nauka byla nazvána podle jejího hlasatele, alexandrijského kněze Aria). Do sporů zasahovali, ne vždy šťastně, i císařové.

Informace o životě sv. Cyrila pocházejí od jeho mladších současníků, Epiphania, Jeronýma a Rufina a od historiků 5. století. Narodil se okolo r. 315 v křesťanské rodině. Byl vysvěcen na kněze od svého předchůdce Maxima a získal si velké uznání jako kazatel. Byl proto povolán okolo r. 350 za biskupa v Jeruzalémě.

Dostal se do sporu s cesarejským metropolitou Akaciem, který stranil arianismu. Šlo asi o otázky podřízenosti a pravomoci. Jeruzalémské biskupství se vždy těšilo zvláštní úctě a mělo jisté výhody. Akacius ho obvinil, že v době hladu prodal církevní majetek. Byl proto poslán do vyhnanství. Uchýlil se do Tarsu k biskupovi Silvanovi, kde mohl vykonávat biskupskou činnost, po synodu v Seleukii se vrátil, ale byl pak ještě dvakrát vyhnán za císaře Constane a Valense, kteří stranili arianismu, a definitivně se ujal svého stolce v r. 378. Ve vyhnanství ztrávil 16 let z 38 let svého biskupského úřadu.

Zúčastnil se koncilu v Konstantinopoli r. 381. Koncilní otcové v dopise papeži Damasovi o něm mluví s velkým uznáním. Po koncilu přijal tam zformulované Vyznání víry. Jako datum jeho smrti se uvádí 18. března 386.

Z rozsáhlého literárního díla sv. Cyrila jsou nejdůležitější Katecheze. Podle časového údaje, který je v nich uveden, byly prosloveny okolo r. 348. Jde o 24 promluv, které pronesl v bazilice Sv. hrobu a které byly pak, snad podle stenografického záznamu, sepsány. Jsou určeny čekatelům na křest - katechumenům. První je úvodní, dalších 18 bylo proneseno v postní době při přípravě na křest a pět posledních, nazývají se Mystagogické katecheze, bylo proneseno ve velikonočním týdnu k novokřtěncům.. Týkají se odřeknutí satana při křtu, účinků křtu, biřmování, Eucharistie a mše sv. věřících.

Nejdůležitější je učení sv. Cyrila o Eucharistii, jako první použil slova Proměnění.

V poslední době ho citoval papež Pavel VI v encyklice o eucharistii "Mysterium fidei" a papež Jan Pavel II v encyklice "Ecclesia de eucharistia". Tam se citují tato slova sv. Cyrila: "Nepokládej chléb a víno za obyčejné a přirozené věci, protože Pán výslovně řekl, že to je jeho Tělo a jeho Krev; ujisti tě o tom víra, přestože smysly ti říkají něco jiného."

Česky vydalo Mystagogické katecheze nakladatelství Refugium v r. 1997.

V r. 1882 byl sv. Cyril Jeruzalémský prohlášen papežem Lvem XIII. Učitelem církve. Památka se slaví 18. března. V pravoslavné církvi je ctěn jako Církevní otec a jeho svátek se slaví také 18. března. Zobrazuje se většinou s váčkem peněz, na znamení jeho dobročinnosti.

Podle pramenů z Internetu (Cath. Encyclop., a j.)

M.P.

Poznáváme naše farníky

V únoru oslavila životní jubileum maminka našeho Otce Lohela, paní **Soňa Klinderová**. Často a rádi vídáme její milou, usměvavou tvář na stálém místě v lavici kostela sv. Jana Nep. Přejeme jí, aby i nadále mohla ve zdraví doprovázet svého syna - kněze u oltáře při slavení Eucharistie a se svým druhým synem se radovat z jeho rodiny a milovaných vnoučat. Kéž jí Pán žehná a zachovává pro potěchu jejich nejbližších i nás všech ostatních gratulantů.

V únoru oslavily své společné narozeniny i naše milé a věrné farnice, **MUDrs. Elena a Magdalena Horákovy**. Děkujeme jim za vše co tiše a neokázale konají pro všechny naše kostely a přejeme jim zdraví, sílu a Boží požehnání pro jejich náročné povolání, které obětavě a s láskou vykonávají.

Boží pomoc a ochranu vyprošujeme i všem ostatním v únoru narozeným farníkům a moc prosíme o rozšíření okruhu "zvěďů", kteří by nám pomohli v adresném vyhledávání farních jubilantů

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	170 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Neprodejné